

[Kirsten Jacobsen]

forældrene det måtte være, og for ikke igen at opnå urimelige skævheder bør der – når man fastsætter de fremtidige regler – være en større fleksibilitet end i de nuværende.

I nogle tilfælde vil det være rimeligt, at den ene af forældrene alene har forsørgerbyrden, mens det i andre vil være rimeligt med halvdelen til hver, og i andre tilfælde vil helt andre fordelingsnøgler være rimelige. Derfor bør bidragstørrelsen til hver af forældrene fastsættes ud fra et aktuelt økonomisk skøn over indtægternes fordeling og størrelse på det tidspunkt, hvor bidraget fastsættes. Hvis forholdene ændres væsentligt, bør man kunne søge gennem amtet om at få ændret størrelsen.

Besvarelse (19/6 80):

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

I § 24 i lov om børnetilskud og andre familieydelse er fastsat, at bidrag til et barns underhold kan kræves udbetalt forskudsvis af det offentlige med det beløb, der er fastsat i medfør af loven om børns retsstilling, dog ikke med mere end normalbidraget, der pr. 1. april 1980 udgør 4.980 kr. årligt for faderen og 3.312 kr. årligt for moderen.

Forholdet mellem faderens og moderens normalbidrag – fordelingsbrøkerne 3/5 og 2/5 – er hidtil blevet anvendt, fordi der statistisk gennemsnitlig har været en sådan afvigelse mellem mands- og kvindeindtægter, som forskellen er udtryk for. Der henvises i øvrigt til socialministeriets svar af 4. juni 1980 til folketingets socialudvalg på spørgsmål 36 (Alm. del. – bil. 96).

Efter gennemførelsen af princippet om ligeløn og på baggrund af en indstilling fra børnekommissionen overvejer socialministeriet, når der viser sig økonomisk mulighed herfor, at fremsætte lovforslag om ændring af reglerne om normalbidragenes størrelse, således at moderens normalbidrag til børn forhøjes svarende til faderens.

Fastsættelse af bidragets størrelse i den enkelte sag sker i medfør af børnelovens § 14, stk. 1, hvorefter bidraget fastsættes under hensyn til barnets tarv og forældrenes økonomiske kår, herunder deres erhvervsevne.

Om der efter en eventuel lovændring bliver anledning til ændringer i børneloven eller den praksis, der i dag følges ved fastsættelse af børnebidrag, er det nok for tidligt at

udtale sig om. Administrationen af børneloven henhører i øvrigt under justitsministeren.

Spm. nr. 940

Til *miljøministeren* (12/6 80) af:

Ernst Schmidt (FP):

»Såfremt en olietanke installerer et patenteret system, der kan kontrollere, når en underjordisk olietank bliver utæt, vil ministeren så muliggøre, at sådanne tankanlæg ikke omfattes af de generelle bestemmelser om sløjfning/opgravning af olietanken efter et bestemt åremål?«

Begrundelse

I mine fortsatte forsøg på at finde frem til acceptable metoder, der kan forhindre olie-spild fra nedgravede olietanke, har det nu vist sig, at der både i Danmark og i Tyskland findes anordninger til overvågning af nedgravede tanke og ledninger, især olietanke med hensyn til tæthed, hvilket fremgår af direktoratet for patent- og varemærkevæsenets fremlæggelsesskrift nr. 139738.

Det må derfor være af interesse at få ministerens kommentar til dette. I øvrigt henvises til begrundelserne for tidligere stillede spørgsmål i forbindelse med olietanke.

Besvarelse (25/6 80):

Miljøministeren (Erik Holst):

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen, som har udtalt følgende, hvortil jeg kan henvise:

»I betænkning nr. 545/1969 fra det indenrigsministerielle udvalg om olietanke og beskyttelse af grundvandet er på side 56 anført følgende:

»Med de i dag eksisterende muligheder for konstruktion af egnede tanke med en forsvarelig korrosionsbeskyttelse mener udvalget, at der gennem kravet om typegodkendelsen vil opnås en sådan sikkerhed mod forureningsrisikoen, at yderligere bestemmelser om specifikke kontrolforanstaltninger (f. eks. periodisk inspektion, tæthedsprøvning o. lign.) kan undværes for tanke af den hyppigst forekommende størrelse. Dette indebærer betydelige administrationstekniske fordele.